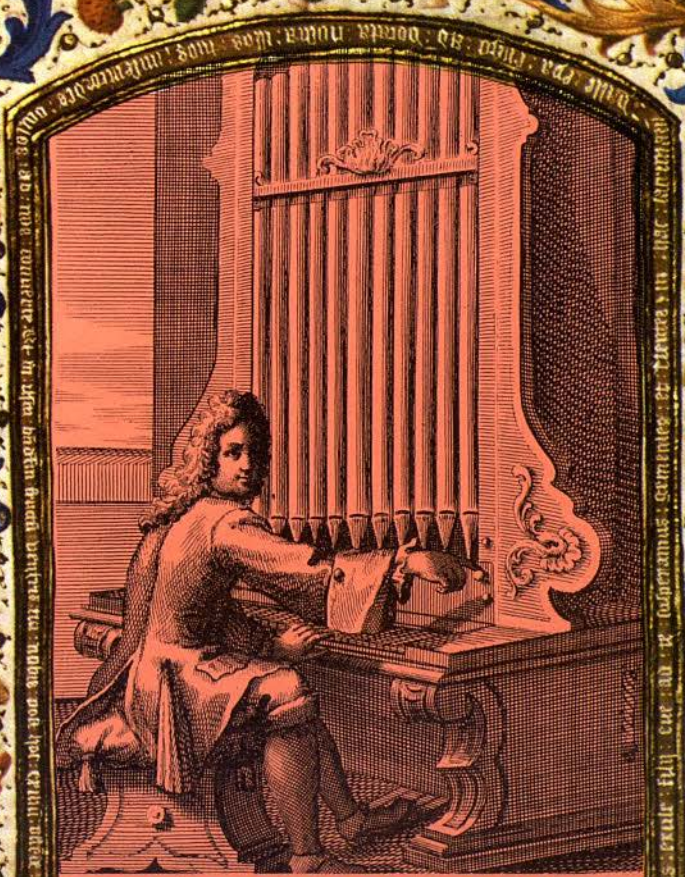

GUIA MUSICAL

1975-76

18

Patre regna, mittere, via dulcedo et spes nostra. Sicut ad te

Martini and M & R are registered Trade Marks.

McCann

Un Martini es más. Algo más para beber...
y para vivir. Donde esté y a la hora que esté,
un Martini siempre tiene la vida alrededor.

MARTINI
un Martini...es más

Sólo las hierbas y los vinos de la mejor calidad son el secreto de la bebida más agradable del mundo.

L'OPERETA

En la primavera d'aquest any, al Liceu no hi haurà ballet —com era el costum— sinó una breu temporada d'opereta. Figuren a la cartellera «Die Fledermaus» i «Der Zigeunerbaron» de J. Strauss i «Le chanteur de Mexico» i «Gipsy» de Francis Lopez. El canvi és interessant perquè ens posa en contacte —encara que molt sumàriament— amb un gènere, tingut per lleuger —i ho és— però d'indubtable significació social.

Per a alguns, els antecedents de l'opereta es troben en el *singspiel*, un espectacle teatral germànic de signe popular, on paraula i acció alternen amb passatges musicals. En un sentit estricte, «La flauta màgica» de Mozart és un exemplar de *singspiel*.

És molt difícil de precisar, des d'un punt de vista formal, les fronteres que separen l'opereta d'altres gèneres —per les afinitats que hi presenten (sarsuela, *singspiel*, revista musical, etc.)—. És per això que cavil·lo que les distincions entre aquests gèneres són d'ordre social i estan en funció directa del públic destinatari de l'obra. Unes precisions històriques ajudaran a comprendre les paraules precedents.

Per entendre el caràcter i l'abast espiritual de l'opereta, hem de situar-nos al moment de l'ascens de la burgesia al primer pla social. Offenbach és, probablement, el primer intèrpret de les aspiracions de la nova classe, al qual segueixen de prop la família Strauss i, més endavant, Franz Lehar, Sullivan, Leo Fall, Kalmann, etc. Es tracta de presentar un espectacle atractiu i bolcat cap a una aristocràcia que viu en uns daurats palaus de cartó-pedra. Recordem alguns títols: «El comte de Luxemburg», «El baró gitano», «La princesa del dollar», «La princesa de les czardes», «La vídua alegre», etc. Tots són

personatges distingits, d'un món d'evasió i sense compromís, molt adient a l'honesta burgesia a qui es dirigeixen.

No deixa de ser allisonador confrontar les produccions equivalents que, a la mateixa hora històrica, es produïen a Espanya. Si deixem a part Catalunya —que ningú no vegi en la hipòtesi una intenció política— constatem que al país no hi ha classe mitja. O l'aristocràcia de la Cort (Teatre Reial) o el baix poble. Neix així el «género chico» sense princeses, comtes, ducs ni barons. Els personatges són soldats sense graduació, escriptors (cessants), linotipistes, minyones, «chulapas» i apotecaris. També hi trobem un rei: que es va enrabiar. L'estructura formal és similar a la de l'opereta. Però el sentit de la seva significació social és, de tota evidència, diferent.

Darrerament l'opereta, amb les creacions americanes ha derivat cap a l'espectacle de masses destinat a perdurar en l'escena per anys i panys. Amb obres com «Oklahoma» o «Sud Pacific» de Rogers i Hammerstein II i amb sensacionals muntatges escènics, som lluny del sentimentalisme de «Rose Marie» de Frilm. El gran públic ha estat la presa d'aquesta nova concepció del gènere. Realment, ens trobem amb la revista musical.

Com hem vist, el públic destinatari de l'obra és el que dicta el caràcter del gènere i —de retop— el defineix. Amb les operetes que ara pujaran al Liceu, veurem les peces que són el paradigma de l'opereta en l'accepció clàssica i tòpica del gènere. Però notem un fet important: la millor opereta és una obra «camp»; les millors pàgines del «género chico» («Gran Vía», «Agua, azucarillos y aguardiente») són obres vivents.

MANUEL VALLS

mirador

Reproduïm la carta rebuda del Sr. Rafael Castejón, el contingut de la qual fa referència a l'article editorial del núm. 15 de GUIA MUSICAL.

Madrid, 8 de abril de 1976

Sr. DIRECTOR DE «GUIA MUSICAL»
BARCELONA

Muy señor mío:

En el número 15 de esa revista, se inserta un artículo firmado por D. Manuel Valls, en el que se me atribuyen determinadas manifestaciones y se expresan juicios despectivos para mi persona.

En relación con dicho artículo, le ruego publique en la misma revista, la siguiente rectificación:

En el desempeño del cargo de Jefe del Servicio de Enseñanza de la Música, dependiente de la Comisaría Nacional de la Música, de la Dirección General del Patrimonio Artístico y Cultural del Ministerio de Educación y Ciencia, atendí la visita de dos Profesoras de Música de Barcelona, que solicitaban información sobre la organización de la enseñanza musical.

Les informé que el Conservatorio Superior de Música de Barcelona está integrado por dos entidades; el Conservatorio Superior Municipal de Música, creado y sostenido por el Excmo. Ayuntamiento de Barcelona, y el Conservatorio Superior de Música de El Liceo, que proviene de una fundación cultural.

También les expliqué que este Conservatorio está clasificado como no estatal, con validez académica oficial de sus enseñanzas y que conserva este carácter aunque recibe una subvención del Estado.

Nunca he manifestado los juicios que se me atribuyen en el citado artículo, ni sobre posibles ahorros de gastos públicos ni sobre pago de impuestos, por ser materias totalmente ajenas a mi cometido.

En el desempeño de mi cargo estoy obligado y procuro observar la mayor imparcialidad respecto a todas las personas y entidades, cualquiera que sea la provincia de origen o residencia.

Rechazo con toda energía las afirmaciones referentes a mi persona, de carácter peyorativo que aparecen en el artículo antes referido, y me reservo las acciones que pudiera ejercitar al respecto.

Le saluda su seguro servidor.

RAFAEL CASTEJÓN

EL PALAU DE LA MUSICA CATALANA

Un llibre excepcional sobre l'obra
més representativa del Modernisme,
en una edició extraordinària i única,
documentada i profusament il·lustrada.

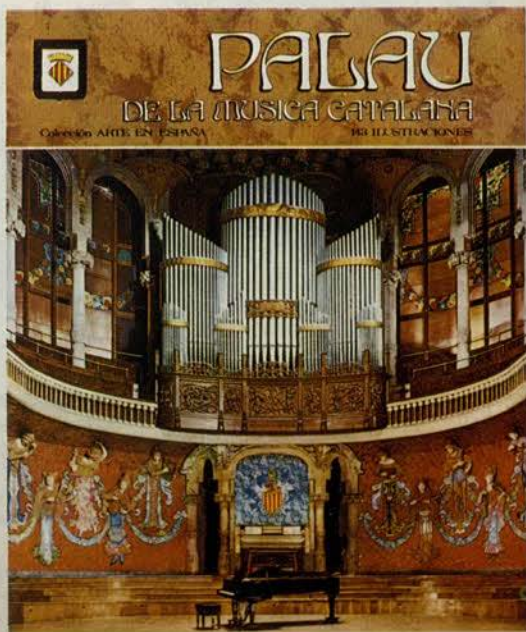
Una visió inèdita del Palau,
dins la col·lecció "Art a Espanya".

Textos d'Antoni Sàbat.

Edició en cinc idiomes:
català, castellà, francès, anglès i alemany.

130 pàgs. - 143 il·lustracions color.

El trobareu a les llibreries i al
"Servei d'Informació" del mateix Palau.

ORFEO CATALÀ

Director: Lluís M.ª Millet

Subdirector: Lluís Millet

Audició núm. 1.137

EXTRAORDINARI CONCERT

POLIFONIA DEL BARROC I DEL RENAIXEMENT

PROGRAMA

I

El cant de la senyera	LLUÍS MILLET
Fantasiant Amor	JOAN BRUDIEU
Llir entre cards	JOAN BRUDIEU
Lamento d'Arianna *	C. MONTEVERDI

M.ª Dolors Agell, contralt

II

Cantata núm. 106 "Actus Tragicus" * J. S. BACH

Conjunt instrumental

M.ª Dolors Agell, contralt

Eduard Giménez, tenor; Enric Serra, baix

Motet núm. 6 "Lloeu el Senyor" * J. S. BACH
(a quatre veus mixtes i baix continu)

* 1.ª audició per l'Orfeo Català

Direcció: LLUÍS MILLET

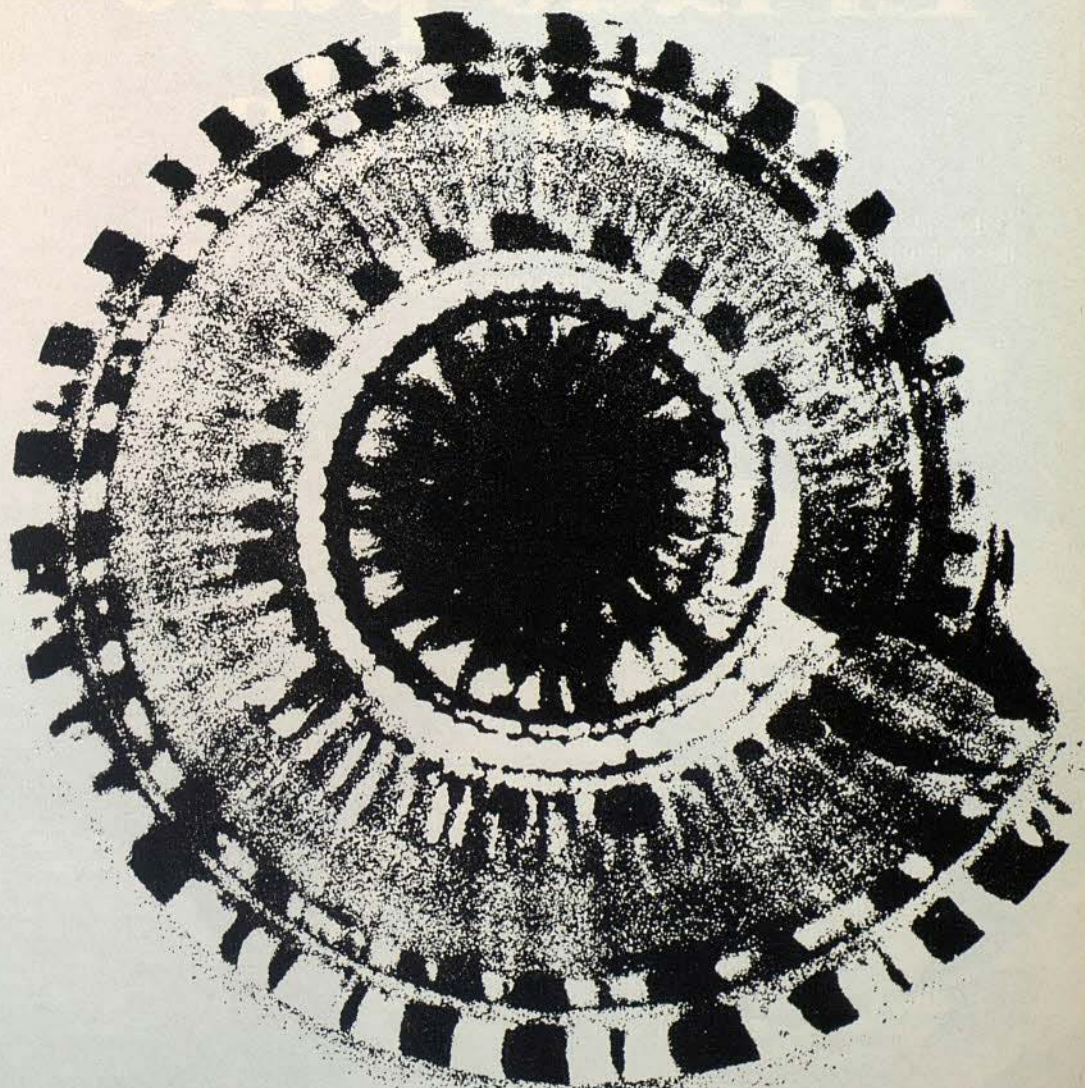
Divendres, 7 de maig de 1976, a les 21 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Despatx de localitats: A les taquilles del Palau de la Música Catalana, de 5 a 9 del vespre, dies feiners.

Exclusivament socis: Del 23 al 28 d'abril.

Públic: Des del dia 29 d'abril. El dia del concert, les localitats sobrees i les entrades generals seran venudes d'11 a 1 del matí i des de les 4 de la tarda.

VIETA

és

ALTA FIDELITAT

El lado puro de la vida

La vida en la ciudad hace hoy más necesario que nunca el frescor natural de yoghurt DANONE. DANONE... puro y fresco... para que usted y los suyos se sientan, cada día, más cerca de la naturaleza.

Lo más natural

concerts

MÚSICA A MADRID

ABRIL

DIA 23

19 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; dir.: Rafael Frühbeck de Burgos; Claudio Arrau, piano; obres de J. Muñoz Molleda, Weber, Strauss, Falla. — 21.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «Don Carlos» de Verdi.

DIA 24

19 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; dir.: Rafael Frühbeck de Burgos; Claudio Arrau, piano; obres de J. Muñoz Molleda, Weber, Strauss, Falla. — 22 h. (Teatro Real). Orquesta Sinfónica y Coro de RTVE; dir.: Igor Markevitch; Heather Harper, soprano; Dieter Ellenbeck, tenor; Janos Stampfli, baix; «La Creació» de Haydn.

DIA 25

11.30 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; dir.: Rafael Frühbeck de Burgos; Claudio Arrau, piano; obres de J. Muñoz Molleda, Weber, Strauss, Falla. — 19 h. (Teatro Real). Orquesta Sinfónica y Coro de RTVE; dir.: Igor Markevitch; Heather Harper, soprano; Dieter Ellenbeck, tenor; Janos Stampfli, baix; «La Creació» de Haydn.

DIA 26

20 h. (Iglesia PP. Carmelitas). Coral San Juan Bautista de Lejona; obres de Macorrea, Echeverría, Larrauri. — 21.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «Don Carlos» de Verdi.

DIA 27

20 h. (Teatro Real). Quartet de Praga; obres de Beethoven, Bartok, Schubert.

DIA 28

21.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «Halka» de Moniuszko.

DIA 29

21.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «Halka» de Moniuszko.

MAIG

DIA 1

21.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «Falstaff» de Verdi.

DIA 3

20 h. (Sala Fénix). Grupo Koan; dir.: José Ramón Encinar; obres de Maderna, Dallapiccola. — 21.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «Falstaff» de Verdi.

DIA 4

20 h. (Sala Fénix). Grupo Sonda; dir.: Claudio Prieto; obres de Gerhard, Prieto, Lavilla, Hidalgo.

DIA 5

20 h. (Sala Fénix). Diabolus in Musica; dir.: Joan Guinjoan; obres de Coria, Cano, Benguerel, Guinjoan. — 21.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «Los diablos de Loudun» de Penderecki.

DIA 6

20 h. (Sala Fénix). Pedro Espinosa, piano; obres de Barce, Bernaola, Cruz de Castro, González Acilu. — 21.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «Los diablos de Loudun» de Penderecki.

DIA 7

20 h. (Sala Fénix). L.I.M. (Laboratorio de Interpretación Musical); obres de Villa Rojo, Marco, Papineau, Riviere.

DIA 8

20 h. (Sala Fénix). Grupo Glosa; obres de Guerrero, Garrido, Palacios, Barber.

DIA 13

21.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «Atila» de Verdi.

LA VOZ DE SU AMO • LA VOZ DE SU AMO • LA VOZ DE SU AMO • LA VOZ DE SU AMO

MSTISLAV ROSTROPOVITCH

En sus grabaciones en exclusiva para

LA VOZ DE SU AMO

Brahms: Doble concierto Op. 102
Orquesta de Cleveland
Mstislav Rostropovich, violoncelo
David Oistrakh, violin
Dir.: George Szell
063-02.009

Conciertos para violoncelo y orquesta
de Dvorak y Saint-Saëns
Real Orquesta Filarmónica
Orquesta Filarmonia
Dirs.: A. Boult/M. Sargent
053-01.924

Rimsky-Korsakov: Scheherazade
Orquesta de París
Dir: Mstislav Rostropovich
065-02.527 Q

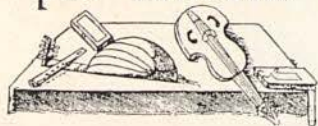
Beethoven: Triple Concierto en
Do mayor
Oistrakh, Richter, Rostropovich
Orquesta Filarmónica de Berlín
Dir.: Herbert Von Karajan
065-02.042

Tchaikovsky: Eugene Onegin (Opera completa)
Orquesta, Coros y Solistas del Teatro Bolshoi de Moscú
Dir.: Mstislav Rostropovich
165-91.681/83

LA VOZ DE SU AMO • LA VOZ DE SU AMO • LA VOZ DE SU AMO • LA VOZ DE SU AMO

pro musica

XVIII TEMPORADA MUSICAL

PROXIM CONCERT

MICHEL DALBERTO

piano

PROGRAMA

Sonata en mi bemoll major, op. 7

BEETHOVEN

Feuillet d'album, op. 45

SCRIABIN

Poèmes, op. 69

SCRIABIN

Sonata núm. 9, op. 68

SCRIABIN

Sonata en la major D. 959

SCHUBERT

Dimarts, 27 d'abril de 1976, a les 21 h.

Aquest recital substitueix el concert d'Alfred Brendel (que s'havia d'haver celebrat el 27 de gener); seran vàlids els abonaments i entrades corresponents.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Casa fundada el 1886

Establiments
de confiteria i bomboneria

ALTES ESPECIALITATS
en confiteria, bomboneria i gelateria

Major de Sarrià, 57
Tel. 203 07 14

Pl. Duc de Gandia, 9 i 10
Tel. 203 04 73

vida musical

BARCELONA. — «R. Parramon», Fundació benèfico-docent particular de música, ha convocat concurs per a l'adjudicació de dos premis —dotats amb 150.000 i 50.000 ptes. respectivament— a estudiants de qualsevol instrument orquestral o de composició musical. Les bases prescriuen que els concursants han d'estar compresos entre els 15 i els 25 anys a complir dins de l'any 1976, ésser residents a Catalunya des de més de deu anys i haver cursat els estudis amb l'ajut —almenys— d'un 70 % de beques. L'articulat del reglament és el següent: 1) Els concursants hauran de sol·licitar l'admissió mitjançant lletra dirigida al President del Patronat de la Fundació «R. Parramon» i enviada per correu a la Secretaria de la Fundació, expressant el núm. del D.N.I., domicili, telèfon i que accepten les bases i el reglament, i acompanyat dels documents següents: a) Certificació d'haver acabat els estudis en els centres on va realitzar-los, que acrediti les beques obtingudes i especifiqui les qualificacions assolides a tots els cursos (notable, com a mínim) i els instruments estudiats; b) Fotocòpia del D.N.I.; c) Certificat del padró d'habitants que testimonii que és resident de qualsevol localitat de les quatre províncies catalanes des d'abans del 1er. de gener de 1966. 2) Acomplerts tots els requisits de les bases, l'adjudicació dels premis s'atorgarà pel següent ordre de preferències, segons l'expedient acadèmic de l'interessat: a) Més premis extraordinaris; b) Més excel·lents; c) Més notables. 3) Si les previsions per a assenyalat objectivament els adjudicataris no fossin suficients, la Fundació podrà organitzar l'oposició oposició dels aspirants. 4) El termini d'admissió de sol·licituds amb la documentació completa es clourà el dia 30 d'abril de 1976. 5) La resolució que prengui la Fundació serà comunicada als interessats abans del 31 de maig. 6) L'import dels premis es

farà efectiu en dos terminis d'igual quantia; el primer per tot el mes de juliol de 1976 i el segons dins dels cinc últims mesos de l'any. Per a més informació els interessats poden dirigir-se a la Secretaria de la Fundació (València 320, 1er., 1.ª, Barcelona-9).

GRANADA. — Dins del programa d'actes commemoratius del centenari del naixement de Manuel de Falla, se celebrà a Granada del 22 al 27 de març el I Seminari Internacional de Música de Cambra. Organitzat per la Universitat de Granada i sota el patrocini de la Diputació, el Seminari reuní una quinzena de destacats joves intèrprets de nou països i comptà amb la col·laboració especial dels mestres Marçal Cervera i Stanislav Heller que, a més, assumiren la direcció musical del Seminari. La direcció tècnica fou a càrrec de Juan J. Pamies. En el conjunt de la programació es donà especial importància a la música espanyola, que abraçà des del P. Soler fins al compositor andalús Manuel Castillo el qual —en una conferència-concert sobre les noves tendències de la música— féu la presentació del seu «Quintet amb guitarra». A destacar, igualment, les audicions del «Quartet núm. 1» d'Arriaga, el «Quintet núm. 3» del P. Soler, la «Sonata per a violoncel i piano» de Robert Gerhard —en interpretació de Marçal Cervera i P. García Chornet— i el «Concerto» per a clave de Falla amb Stanislav Heller com a solista. La resta de la programació es completà amb obres de Beethoven, Schubert i Brahms. Paral·lelament a aquestes activitats i amb el fi d'afavorir el caràcter eminentment educatiu i d'informació del Seminari es practicaren assaigs generals públics i se celebraren col·loquis sobre els temes «Música i societat. Evolució històrica» i «La música i el músic en la societat espanyola actual.»

disco-notícia

DVORAK LLEGENDARI. Cal fer atenció a un enregistrament interessant: les «Llegendes», op. 59, de Dvorak, en una magnífica versió de la Filharmònica de Londres, dirigida per Raymond Leppard. Les deu llegendes foren completades el març de 1881 en versió per a piano a quatre mans. Deu mesos després les instrumentà, tal com havia fet abans amb les «Danses esclaves». En la majoria d'aquestes peces concorren elements de dansa, sense que la intenció de l'autor fos precisament de repetir l'experiència de les esmentades «Danses esclaves». Més aviat el guiava el propòsit d'escriure un conjunt enginyós i divers, amb caràcter propi i característic per a cada una d'elles. (DEUTSCHE GRAMMOPHON 65 00 188.)

JAMES LEVINE - CLAUDIO ABBADO. Dos directors importants per a dues versions magistrals de «Il barbiere di Siviglia». La que dirigeix el jove director americà —que comença a introduir-se a Europa— compta amb la participació de Beverly Sills, Fedora Barbieri, Sherrill Milnes, Nicolai Gedda, Renato Capecchi i Ruggero Raimondi, amb la London Symphony Orchestra i els cors de John Alldis (EMI Sèrie Angel J 165-02 653/55). L'altra versió de l'òpera de Rossini —que merescué el premi alemany del Disc— està protagonitzada per Hermann Prey i Teresa Berganza. Magnífics Figaro i Rosina! La part orquestral corre a càrrec, també, de la London Symphony, amb el The Ambrosian Opera Chorus. (DEUTSCHE GRAMMOPHON 27 20 053.)

WEBER PER PARTIDA DOBLE. Dues versions de «Der Freischütz» de Carl Maria von We-

ber apareixen simultàniament. Una d'elles és deguda al veterà Robert Heger, al front dels Cors i Orquestra de l'Òpera Bavaresa de Múnic, i amb uns extraordinaris cantants: Birgit Nilsson, Erika Köth, Nicolai Gedda, Walter Berry, Franz Crass, Wolfgang Anheisser, Dieter Weller... Magnífica en tots sentits! (EMI Sèrie Angel J 165-28 351/53). La segona versió, molt més recent, obtingué el premi mundial del disc de Montreux 1974. Intervenien els Cors de la Radiodifusió de Leipzig i l'Orquestra de l'Estat de Dresden, i és dirigida de forma sensacional pel jove Carlos Kleiber. Els protagonistes vocals no són menys extraordinaris: Bernd Weikl, Siegfried Vogel, Gundula Janowitz, Edith Mathis, Theo Adam, Peter Schreier, novament Franz Crass (en el paper d'ermità com en l'altra versió), Renate Hoff... Els recitats són a cura de grans actors alemanys. (DEUTSCHE GRAMMOPHON 27 00 071.)

EVVIVA VERDI. Després de la superba versió de la Callas i di Stefano, era necessària la nova presència verdiana a través d'«Un ballo in maschera», la gran producció emmarcada entre les «Vespres Sicilianes» i «La força del destí». Grans figures protagonistes com Plácido Domingo, Piero Cappuccilli, Martina Arroyo, Fiorenza Cossotto, Reri Grist... amb el Cor de l'Òpera del Covent Garden i la New Philharmonia Orchestra, sota la magistral direcció del seu titular Riccardo Muti han fet possible aquest rar miracle de perfecció. Intriga, política, acció... a través de la música del geni italià. «En matèria artística, les meves idees i conviccions són ben clares i definides i no vull ni puc renunciar-hi.» Evviva Verdi! (EMI Sèrie Angel J 165-02 679/81.)

HAMMOND
ORGANS

NOVO MUSICA

Venda de

- Pianos PLEYEL, SCHIMMEL, ERARD, KAWAI, ZENDER, etc.
- Orgues HAMMOND.
- Instruments, partitures i sistemes musicals.
- ALTA FIDELITAT (HIFI)

FACILITATS DE PAGAMENT

auditori

NOVO MUSICA

Concerts, recitals, dissertacions musicals... (Per a invitacions, demani'ns informació)

CABINES insonoritzades per a l'estudi del piano.

HAMMOND estudi- classes cada dia.

Ensenyament fàcil de l'orgue o del piano, amb professorat especialitzat.

Mestre Nicolau, 21 - BARCELONA-6 - Tels. 228 52 94 - 217 41 64

Indispensable en su plan diario

Después del afeitado
es preciso incluir la acción
de un masaje con base científica,
que regenere y tonifique su cutis
duramente castigado.

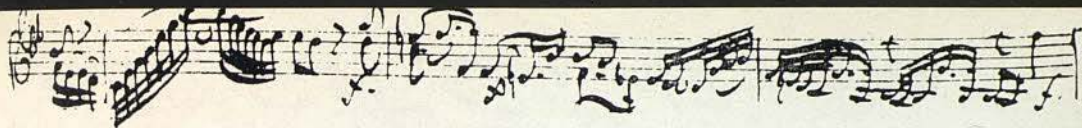
Sólo un masaje fresco,
y virilmente perfumado,
proporcionará a su rostro
el aspecto atractivo y dinámico
que predispone al éxito.

Floïd
punto final del afeitado

Floïd

HAUGRON CIENTIFICAL, S.A. - Barcelona / Milán / Oslo / París / New York

discos

WAGNER: Lohengrin. James King. Gundula Janowitz. Gwyneth Jones. Thomas Stewart. Karl Ridderbusch. Cor i Orquestra Simfònica de la Radiodifusió de Baviera. Dir.: Rafel Kubelik. DEUTSCHE GRAMMOPHON 27 20 036.

Les paraules de Baudelaire («L'Art Romàntic») van més enllà de la simple impressió originada per l'audició de Lohengrin: «Des dels primers compassos em sentí alliberat de les lleis materials i aleshores vaig concebre plenament la idea d'un ens que es movia en un ambient lluminós, d'un èxtasi de voluptuositat i saviesa, tot flotant en les altures, molt lluny del món terrenal...». Potser sigui aquest el secret del drama wagnerià que intenta, a través d'una llegenda, la recerca d'allò que és «purament humà». Així ho intuïa Baudelaire en afirmar que «en les interpretacions trobem la sensació de la bellesa espiritual i física; de la soledat, de la contemplació d'alguna cosa infinitament grandiosa i infinitament bella; d'una llum intensa que alegra els ulls i l'ànima fins al més profund; la sensació, després de tot, de l'espai extès fins als darrers límits concebibles». La valoració de l'obra wagneriana no pot fer-se avui en idèntics mots, però cal convenir que la descripció anímica del poeta francès descriu perfectament el xoc que provocà a la segona meitat del segle passat el teatre de Wagner, i, en aquest cas concret, del seu Lohengrin.

No és precís, ara, d'incidir sobre els valors del teatre wagnerià i l'aportació que suposà l'aparició de Lohengrin dins el context de la rígida òpera tradicional, ni tan sols la valoració del paper de «líder totalitari» que encarna el personatge protagonista. És necessari, únicament, de cara a una total audició musical de comprendre el valor mític d'una música que cal no dissociar-la del seu entorn històric, amb totes les conseqüències positives i negatives (però, al capdevall, aclaridores).

I aquesta experiència només pot fer-se a través d'interpretacions perfectes. I aquesta que proposem és, indubtablement, una de les més notables i reexides dels darrers anys.

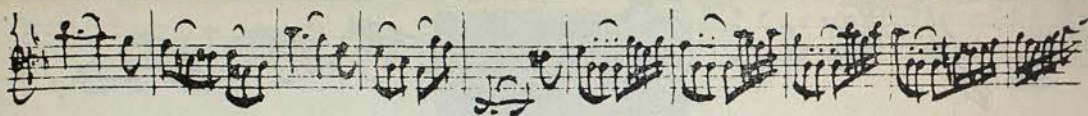
CARL MARIA VON WEBER: Euryanthe. Jessye Normann. Rita Hunter. Nicolai Gedda. Tom Krause. Siegfried Vogel. Renate Krahmer. Harald Neukirch. Cors de la Ràdio de Leipzig. Orquestra de l'Estat de Dresde. Dir.: Marek Janowski. EMI Serie Angel J 165-02 591/94 Q.

La música de Weber és actualment molt més platònicament estimada que coneguda. Tan sols alguna obertura als programes de concerts i representacions esporàdiques de Der Freischütz. I... punt i apart. Per això, no deixa d'ésser una novetat, doblement interessant, l'enregistrament per primera vegada, de la seva òpera més extensa i important: Euryanthe. Conjuntament amb la ja esmentada «El caçador furtiu» formen el bloc decisiu de l'òpera romàntica alemanya, que havia d'exercir una profunda influència en la generació posterior. Dins unes formes que no aconseguíen la ideal perfecció, hom endevina el remarcable sentit dramàtic, l'eficàcia descriptiva de l'orquestra, la tendència al leitmotiv i l'admirable homogeneïtat del conjunt.

Recalquem la impressió que d'entrada ocasiona aquesta important versió d'una òpera, pràcticament desconeguda, però amb valors sorprenents. Té raó John Warrak en dir que «el temps és més que propici, quan es reposen tantes obres trivials, per a reafirmar allò que Weber aconseguí de veritat amb Euryanthe, perquè malgrat les imperfeccions, ens trobem davant d'una obra perfecta, pionera en la història de l'òpera».

Cal dir, sincerament, que el secret d'aquesta redescoberta recau en la impressionant interpretació que ara ens és donada. La tradició teatral de Dresde —d'on Weber fou director de l'Òpera Alemanya durant deu anys— aconsegueix de crear aquest clima imprescindible que la fa amable i bella, imbuïda en un deliciós romanticisme prototípic. Els personatges protagonistes són interpretats per grans veus: Jessye Normann, Rita Hunter, Nicolai Gedda, Tom Krause... Cal atribuir un paper destacat i primordial al director Marek Janowski (que havíem conegut a través d'una versió admirable de «Els diables de Loudun», de Penderecki), plenament identificat amb el caràcter de l'obra.

Una meravella per als esperits que saben fruir-la. — A. S.

guia de concerts

DATA	LOCAL	CONCERT
ABRIL		
23, divendres 19.30 h.	Ateneu	Anda Anastasescu, piano. Obres de Haydn, Beethoven, Chopin, Schumann.
20.30 h.	Palau	Mstislav Rostropovitch, violoncel. Obres de Bach. (Fundació J. March.)
24, dissabte 17 h.	Conservatori	Alumnes de la Càtedra de Cant. Dir.: Pura Gómez de Ribó. Manuel García Morante, piano.
19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Antoni Ros Marbà. Josep Maria Alpiste, violí. Salvador Gratacòs, flauta. Obres de Bach, R. Ferrer, Mussorgsky-Ravel. (Patronat de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.)
21.30 h.	Liceu	«Die Fledermaus» de J. Strauss (i dies 25 i 27).
25, diumenge 11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Antoni Ros Marbà. Josep Maria Alpiste, violí. Salvador Gratacòs, flauta. Obres de Bach, R. Ferrer, Mussorgsky-Ravel. (Patronat de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.)
11.15 h.	Biblioteca de Catalunya	Orquestra de Cambra Amics dels Clàssics. Dir.: Joan Palet i Ibars. Eva Clemens, soprano. Obres de Corelli, Geminiani, Haendel, Gluck, Mozart, Granados, Wagner, García Gago.
26, dilluns 19.30 h.	Ateneu	Maria Carbonell de Massià, piano. Audició integral de les sonates de Beethoven (VI sessió). Presentador: J. J. Llongueres.
27, dimarts 20 h.	Novomúsica	Alberto Nieto, piano. Obres del P. Soler, Chopin, Liszt, Pich-Mangasagalli, Montsalvatge, Albéniz.
21 h.	Palau	Michel Dalberto, piano. Obres de Beethoven, Scriabin, Schubert. (Patronat Pro Música.)
28, dimecres 20 h.	Palau	«Quintets espanyols». Quintet de Vent de la RTVE. Obres d'Angulo, Prieto, Marco, Benguerel, Echevarría. (Dimecres de Ràdio Nacional.)
30, divendres 19.30 h.	Ateneu	Orquestra de Cambra de l'Ateneu Barcelonès.
21 h.	Palau	Aaron Rosand, violí. Gerard van Blerk, piano. Obres de Mozart, Beethoven, Kreisler. (Associació de Cultura Musical.)
21.30 h.	Liceu	«Der Zigeunerbaron» de J. Strauss (i dies 2 i 3 de maig).

TEMPORADA 1975-76 - 23 abril 1976 - Núm. 18 - Edició de 15.000 exemplars.

Editat per FORUM MUSICAL - Amadeu Vives, 3, 3.er, 1.ª, B - Tel. 317 99 82/28 - Barcelona-3
Publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3.er, 1.ª, C - Tel. 301 33 93 - Barcelona-3

NOTES IMPORTANTS: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No és permès d'obtenir registres o gravacions magnetofòniques de les obres programades així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes

© MMLB - Banco de Bilbao 73 B. A.B.E.N. 9167/2

El Banco de la Plaza Cataluña

Parfum Madame Rochas

PARIS

